

Münzevinin Kıssası

Bir gün yaşlı bir münzeviye sorarlar: "Sürekli yalnız olmaktan bıkmıyor musun?"

Münzevi cevap verir: "Yapacak çok işim var. İki şahin eğitmem gerekiyor. Ve iki kartal. İki tavşan sakinleştirmek ve yılanı eğitmek. Eşеęi motive etmek ve aslanı evcilleştirmek."

"Ama senin etrafında hiç hayvan göremiyoruz!" "Neredeler?"

Münzevi cevap verir: "Onlar içimizde yaşayan hayvanlar."

"İki şahin gördükleri herşeye saldırıyor. İyi-kötü, faydalı-zararlı. Onlara ayırt etmeyi öğretmeliyim. Çünkü onlar benim gözlerim."

"İki kartal dokundukları her şeyi mahvediyor, yaralıyor, parçalıyor. Onlara hizmet etmeyi ve zarar vermeden yardım etmeyi öğretmeliyim. Çünkü onlar benim ellerim."

"Tavşanlar her zaman kaçır, korkar ve saklanır. Onları sakinleştirip, zor durumlarla başa çıkmayı öğretmeliyim, beladan kaçmayı değil. Çünkü onlar benim ayaklarım."

"En zor kısmı yılanı izlemek. Sıkı bir kafeste, güvenli bir şekilde kilitli olsa da, her zaman saldırmaya, sokmaya, yakın olan herkesi zehirlemeye hazır. Bu yüzden onu takip edip, disiplinli olmalıyım. Çünkü bu benim dilim."

"Eşek herkesin bildiği gibi çok inatçı, sonsuza kadar yorgun ve işini yapmak istemiyor. Bu yüzden ona şükretmeyi ve akışta olmayı öğretmeliyim. Çünkü bu benim vücudum."

"Ve sonunda kral olmak ve herkese emretmek isteyen bir aslanı evcilleştirmek istiyorum. Gururlu, kibirli ve dünyanın kendi etrafında dönmesini istiyor. O aslanı terbiye etmeliyim. Çünkü bu benim egom."

"Gördüğünüz gibi yapacak çok işim var"

Alıntıdır